

Arrest

nr. 235 929 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 Handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
 minderjarige kinderen :
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 januari 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 15 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of"

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoekers.

4.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hun hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven die aantonen dat, ondanks hun afkomst van een veilig land, hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijven. Verzoekers beperken zich immers louter tot het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

4.3. Verzoekers betwisten en bekritisieren doch weerleggen noch ontkrachten de vaststellingen uit de bestreden beslissingen omtrent hun beweerde conflict met dokter K.: "Jullie maken evenmin aannemelijk dat er sprake is van een conflict met dokter K.(...) waardoor jullie een risico zouden lopen op ernstige schade. Uw echtgenote heeft het over de boodschap van haar dokter dat hij kon opereren maar dat ze deze operatie misschien niet zou overleven (antwoordstrook verzoek om inlichtingen A.(...), p. 3). Dit kan binnen de medische context bezwaarlijk als een bedreiging beschouwd worden. Dit blijkt des te meer daar uw echtgenote dit niet vermeldde in haar kritische brief (zie stuk 15). Ze maakt dan ook niet

aannemelijk dat dit werkelijk een bedreiging was en niet een mededeling van een dokter over de risico's van een dergelijke operatie. Hetzelfde geldt voor de bedreiging aan uw schoonbroer. Uw echtgenote zegt dat haar broer na de publicatie van haar brief verteld werd dat zij zich koest moest houden en zich niet publiek mocht uitspreken (antwoordstrook verzoek om inlichtingen A.(...), p. 6). Uit niets blijkt echter dat dit een zwaarwichtige situatie zou zijn waarin u of uw familieleden een risico zou lopen op ernstige schade. U stelt namelijk dat uw schoonbroer zelf contact zocht met de dokter en er naartoe ging om verhaal te halen (CGVS, p. 13) om daar enkel te horen te krijgen dat hij het kantoor moest verlaten (CGVS, p. 11). Dat jullie zelf contact opzochten met dokter K.(...) is een ernstige indicatie dat het conflict niet van die aard is dat uw familie een ernstige schade moet vrezen door toedoen deze dokter maar dat jullie ontevreden zijn met de medische behandeling die uitgevoerd werd door de dokter. Bovendien is het opvallend dat uw echtgenote beweert dat haar broer na de publicatie van haar brief bedreigd werd (antwoordstrook verzoek om inlichtingen A.(...), p. 6), terwijl u niet blijkt te weten of haar broer na de publicatie van de brief enige problemen ondervond (CGVS, p. 13). Er kan begrip opgebracht worden voor uw verklaring dat u dergelijke negatieve zaken niet wenste te bespreken met uw echtgenote gezien haar precare situatie (CGVS, p. 13) maar dit verklaart uiteraard niet waarom u dit niet met uw schoonbroer besprak. Jullie maken dan ook niet aannemelijk dat jullie door de publicatie van deze brief een risico op ernstige schade zouden lopen. In dat geval mag er namelijk verwacht worden dat jullie de ernst van de situatie zouden trachten in te schatten en u zich zou informeren over de concrete gevolgen van deze brief op de familie van uw echtgenote die nog in Albanië verblijft.

U geeft voorts aan dat de bodyguards van dokter K.(...) u mondeling bedreigden bij de school van uw kinderen (CGVS, p. 6, 8) maar er moet gewezen worden op het feit dat u niet eens weet wie deze personen waren (CGVS, p. 10) en bijzonder weinig weet over dokter K.(...) en zijn invloed in Albanië (CGVS, p. 8, 10, 15, 16), hetgeen verwacht mag worden indien u werkelijk een ernstige schade zou vrezen ten gevolge van jullie conflict met deze dokter. De ernst van deze gebeurtenis moet dan ook danig gerelativeerd worden.

Uw echtgenote beweert tot slot nog dat jullie zoon van school moest veranderen omdat hij gepest werd door een leerkracht die verwant is aan dokter K.(...) (antwoordstrook verzoek om inlichtingen A.(...), p. 3). U stelt de verandering van school anders voor. Hoewel u ook aangeeft dat een familielid van dokter K.(...) op de school van uw kinderen werkzaam was heeft u het niet over pestgedrag. U geeft slechts aan dat u uw kinderen van school liet veranderen omdat dokter K.(...), onder meer dankzij zijn familielid, wist aan welke school uw kinderen studeerden (CGVS, p.4,5). Voor zover er gezien de discrepantie in jullie verklaringen nog enig geloof kan worden gehecht aan het pestgedrag, is dit niet zwaarwichtig genoeg om te voldoen aan de definitie van ernstige schade.

Uit dit alles moet besloten worden dat u niet aannemelijk maakt dat u een vrees voor vervolging heeft, noch dat er sprake is van een conflict dat zwaarwichtig genoeg is om aan te nemen dat u of uw echtgenote omwille van dit conflict een reëel risico op ernstige schade lopen bij terugkeer naar Albanië."

Verzoekers halen aan dat het voor verzoekster onmogelijk is om een beroep te doen op andere artsen voor de behandeling van haar kanker. De Raad kan verzoekers niet volgen in hun voorgaand betoog en wijst dienaangaande naar de vaststellingen gemaakt door de commissaris-generaal: "Hoewel het mogelijk is dat verdere behandeling bij dezelfde privékliniek in Albanië moeilijk of zelfs onmogelijk is na haar kritische brief die gepubliceerd werd op 27 februari 2019, verklaart uw echtgenote in dezelfde brief dat jullie andere dokters in Albanië hebben geconsulteerd. U stelt dat jullie bij andere privéklinieken langsgingen om te kijken naar mogelijke andere opties (CGVS, p. 7) maar verklaart uitdrukkelijk dat jullie na de weigering van haar initiële dokter om haar te behandelen geen alternatieven hebben opgezocht omdat jullie toch van plan waren om naar het buitenland te gaan (CGVS, p. 8). Hiermee maken jullie geenszins aannemelijk dat uw echtgenote volkomen uitgesloten zou zijn van medische behandeling in andere privéklinieken in Albanië ten gevolge van het conflict met dokter K.(...). Uw echtgenotes bewering dat alle dokters in Albanië verbonden zijn aan de dokter die haar behandelde (antwoordstrook verzoek om inlichtingen A.(...) dd. 09/04/2019, p. 1), is overigens prima facie weinig geloofwaardig en staven jullie op geen enkele manier. U zegt dan weer dat alle dokters van privéklinieken voormalige leerlingen zijn van dokter K.(...) (CGVS, p. 6) maar staft dit niet, weet niet aan welke universiteit hij professor is of was en geeft zelfs te kennen dat u niet zeker bent of hij wel professor was maar dat hij zo genoemd werd (CGVS, p. 15). Dit alles kan niet overtuigen om te doen besluiten dat uw echtgenote daadwerkelijk door haar conflict met deze dokter uitgesloten zou zijn van medische behandeling in eender welke staats- of privékliniek." Verzoekers werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Verzoekers hebben aan hun verzoekschrift de volgende documenten gevoegd: “5. Bewijs van de stappen bij verschillende openbare en privéziekenhuizen;” en “6. Uitwisseling van e-mails met de Minister van Volksgezondheid in maart 2019.” De Raad merkt op dat deze documenten echter niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze stukken conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan (cf. RvS 11 maart 2009, nr. X (c)).

Verzoekers betwisten en bekritisieren, doch weerleggen noch ontkrachten de vaststellingen uit de bestreden beslissingen dat zij geen afdoende beroep hebben gedaan op de Albanese autoriteiten om hun conflict op te lossen, en dat zij niet aannemelijk maakten dat zij bij terugkeer naar Albanië niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten indien zij verdere problemen zouden ondervinden.

Waar verzoekers stellen dat: “Er moet worden benadrukt dat verzoekers ondertussen besloten hebben om een strafrechtelijke procedure op te starten in Albanië tegen Dr. K.. Een raadsman werd geraadpleegd en zal het nodige doen.”, wijst de Raad erop dat dit een blote bewering betreft die verzoekers niet hebben gestaafd aan de hand van documenten.

4.4. De Raad beklemtoont dat, zoals in de bestreden beslissingen pertinent wordt aangegeven, verzoekers voor de beoordeling van de medische problematiek van verzoekster een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dienen te richten aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekers dienen zich aldus te richten tot en te bedienen van de procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen zij bovendien ook daadwerkelijk al gedaan hebben, zoals blijkt uit de gevoegde documenten aan hun verzoekschrift: “3. Aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingediend op 15 maart 2019;” en “4. Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend op 9 mei 2019;”. De Raad onderstreept dat een verzoek om internationale bescherming als opzet heeft internationale bescherming te verlenen aan personen die, zoals verzoekers beweren, in hun land van herkomst een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koesteren of er een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekers echter in gebreke blijven.

5. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, hebben de verzoekende partijen voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben verzoekende partijen op 15 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In hun pleitnota wijzen verzoekende partijen op enkele documenten als bijlage bij die nota gevoegd en lichten ze deze stukken toe.

Verzoekende partijen geven aan dat de documenten enerzijds betrekking hebben op het overlijden van verzoekster A.H. op 11 februari 2020 in België, dit ten gevolge van kanker. De documenten tonen, aldus verzoekende partijen, ook aan dat het lichaam van verzoekster naar Albanië werd gebracht om aldaar naar de wens van haar familie te worden begraven. Verzoeker en zijn twee kinderen, verzoekende partijen J.H. en D.H., bleven hier in België want zij konden, zo luidt het, niet terugkeren omwille van hun vrees voor vervolging in hun land van herkomst.

De verzoekende partijen vrezen immers nog steeds vervolging ter plaatse en ze verwijzen hiervoor naar een ander door hen bij de pleitnota gevoegd document waarin, zo lichten ze toe, dokter A.K. in 2008 van omkoping wordt beschuldigd. Volgens verzoekende partijen is deze dokter duidelijk een maffiaman en heeft hij daarom zeker veel connecties. Dit bevestigt volgens hen wat zij hebben verklaard tijdens hun gehoor bij de asielinstanties en hetgeen zij in hun verzoekschrift aangeven met betrekking tot dokter K.

Verzoekende partijen menen dat deze elementen mee in aanmerking moeten worden genomen om de geloofwaardigheid van hun relaas te beoordelen.

3.2. De Raad stelt vast dat de door verzoekende partijen per pleitnota van 15 mei 2020 aangebrachte elementen en opmerkingen geenszins van aard zijn om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen eerder in het kader van hun huidig verzoek om internationale bescherming in de beschikking van 28 januari 2020 en de bestreden beslissingen werd vastgesteld.

3.3. De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten met betrekking tot het overlijden van verzoekster op 11 februari 2020 te Sint-Lambrechts-Woluwe, na een lange, slepende ziekte, in de inventaris der stukken bij hun pleitnota als "*Bewijs van de overlijding van mevrouw H.*" aangeduid, tonen louter aan dat verzoekster op die datum in België kwam te overlijden en dat haar lichaam vervolgens naar Albanië werd overgebracht voor haar begrafenis aldaar, niets meer en niets minder.

3.4.1. Verzoekende partijen leggen daarnaast een internetartikel ("webpagina") van 19 december 2008 neer (met een eigen vrije vertaling) met betrekking tot dokter A.K. die zich (blijkens de door verzoekende partijen voorziene vertaling) net als een andere voor corruptie gezochte arts voor het Albanese gerecht verborgen hield. Volgens het artikel hield de bekende chirurg K. zich (die periode) schuil en was hij in het geheim met zijn familie binnen Albanië verhuisd. Blijkens het artikel werd dokter K. eerder dat jaar, met name op 3 november 2008, door de Albanese politie gearresteerd. Hij zou een tijdje in de cel hebben gezeten, doch vervolgens onder huisarrest zijn geplaatst (in de loop van het onderzoek van het Albanese parket naar corruptie).

De webpagina is opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling. Bij gebrek aan een voor eensluidende verklaarde vertaling, besluit de Raad in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voormelde "*webpagina*" dan ook niet in overweging te nemen.

De Raad ziet bovendien niet in en verzoekende partijen tonen geenszins aan hoe dit krantenartikel uit 2008, als al aangenomen wordt dat het om diezelfde arts K. gaat, een ander licht mag werpen op hetgeen eerder door de commissaris-generaal en de Raad met betrekking tot verzoekende partijen hun persoonlijke situatie en problematiek met dokter K. werd vastgesteld. De Raad benadrukt dienaangaande dat, zoals eerder in de bestreden beslissingen en vervolgens in de beschikking van 28 januari 2020 werd vastgesteld, verzoekende partijen met betrekking tot het door hen ingeroepen conflict met dokter K. van 2018, niet aannemelijk maken dat zij omwille hiervan een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin hebben, noch dat er sprake is van een conflict dat zwaarwichtig genoeg is om aan te nemen dat zij omwille van dit conflict een reëel risico op ernstige schade lopen bij terugkeer naar Albanië.

3.4.2. De webpagina uit 2008 vermag evenmin een ander licht te werpen op de grond in de beschikking van 28 januari 2020 waar wordt vastgesteld dat "*Verzoekers betwisten en bekritisieren, doch weerleggen noch ontkrachten de vaststellingen uit de bestreden beslissingen dat zij geen afdoende beroep hebben gedaan op de Albanese autoriteiten om hun conflict op te lossen, en dat zij niet aannemelijk maakten dat zij bij terugkeer naar Albanië niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten indien zij verdere problemen zouden ondervinden. Waar verzoekers stellen dat: "Er moet worden benadrukt dat verzoekers ondertussen besloten hebben om een strafrechtelijke procedure op te starten in Albanië tegen Dr. K.. Een raadsman werd geraadpleegd en zal het nodige doen.", wijst de Raad erop dat dit een blote bewering betreft die verzoekers niet hebben gestaafd aan de hand van documenten.*"

3.4.3. Zelfs al zou er vandaag de dag nog een conflict zijn met dokter K., maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij in dit verband of bij eventuele problemen in de toekomst geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen hiervoor hulp en/of bescherming te verlenen. Uit het door verzoekende partijen neergelegde artikel uit 2008 blijkt bovendien dat, in de mate wordt aangenomen dat het om dezelfde arts gaat, de Albanese autoriteiten in het verleden al gerechtelijk hebben opgetreden tegen dokter K. Verzoekende partijen tonen niet aan dat in het geval zij daadwerkelijk bij de Albanese autoriteiten een klacht zouden indienen tegen dokter K. – tot op heden leggen verzoekende partijen geen bewijs neer van hun beweringen in Albanië een strafrechtelijke procedure te hebben opgestart tegen Dr. K., hun nationale autoriteiten niet (opnieuw) zouden optreden. Uit niets blijkt derhalve en verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat het hen met betrekking tot hun verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende

partijen slagen er aldus niet in hetgeen in dit verband eerder werd vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen, net zoals hun opmerkingen in hun pleitnota evenmin afbreuk vermogen te doen aan de overige gronden in de beschikking van 28 januari 2020.

4. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen). Derhalve blijkt niet dat verzoekende partijen redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS